

Patent- och marknadsdomstolen

Regeringskansliet
Justitiedepartementet
ju.remissvar@regeringskansliet.se

Kopia till
ju.L1@regeringskansliet.se.

Remissyttrande över utkast till lagrådsremiss Ett mer heltäckande straffansvar vid angrepp på företagshemligheter

(Ju2020/04525)

Patent- och marknadsdomstolen har, med utgångspunkt i de intressen som domstolen har att bevaka, granskat utkastet till lagrådsremiss Ett mer heltäckande straffansvar vid angrepp på företagshemligheter. Domstolen har inga invändningar mot förslaget men lämnar följande synpunkter på utformningen av 26 a § lagen (2018:558) om företagshemligheter (LFH).

De företagshemligheter som omfattas av bestämmelsen är, enligt första stycket 1, sådana som avser information som är ägnad att användas i produktionen eller framställningen av en vara eller utförandet av en tjänst.

Det framstår inte som alldeles klart vad skillnaden är mellan begreppen ”produktionen” och ”framställningen”. I författningskommentaren ges heller inte någon närmare vägledning. Det är inte heller självklart vad som avses med ”en vara”. Det är inte helt tydligt om endast lösa saker avses eller om tanken är att också annat ska omfattas av begreppet.

Kriminaliseringen tar sikte på en närmare angiven kategori av företagshemligheter. Det som sägs i de allmänna övervägandena ger dock närmast intrycket av att det straffbara området omfattar tekniska företagshemligheter i stort. Det talas bl.a. om ”företagshemligheter som avser tekniskt kunnande” och sägs att kriminaliseringen bör ta sikte på ”företagshemligheter som avser innovationer”. Det framgår också att skyddet motiveras av att teknikintensiv verksamhet är helt beroende av att företagshemligheter inte lämnar verksamheten. Det framstår därmed som att avsikten med det utvidgade straffansvaret är att skydda tekniska

företagshemligheter i vid bemärkelse. De exempel som ges i författningskommentaren förstärker i någon mån intrycket att bestämmelsen har ett brett tillämpningsområde. Det är emellertid inte givet att bestämmelsen enligt dess ordalydelse kan anses omfatta företagshemligheter som enligt utkastet tycks vara avsedda att omfattas. Som exempel kan nämnas att information om en produkt, t.ex. ett datorprogram, inte nödvändigtvis är ägnad att användas i produktionen eller framställningen av en vara eller utförandet av en tjänst. Detsamma kan många gånger gälla även i fråga om teknisk infrastruktur, tekniska förfaranden, forskningsresultat och planer för teknisk utveckling.

Enligt domstolens mening kan det därmed ifrågasättas om lagförslaget uppnår det uttalade syftet (s. 26) att skyddet för företagshemligheter på ett effektivt sätt bör komplettera det immaterialrättsliga skyddet. Dessutom kan avgränsningen till den angivna kategorin av företagshemligheter leda till gränsdragningsproblem. Med hänsyn till förhållandet mellan det bredare tillämpningsområde som kan anses framgå av författningskommentaren och de allmänna övervägandena och det snävare område som lagtexten anger, kan också andra tillämpningssvårigheter uppkomma.

Domstolen konstaterar vidare att tredje stycket har utformats något annorlunda än i promemorians lagförslag. Domstolen förespråkar förslaget i utkastet, men anser att det kan övervägas om det behöver förtydligas att hänvisningen till första stycket 2 tar sikte endast på det första ledet i första stycket 2.

Patent- och marknadsdomstolen har i övrigt ingenting att invända mot de förslag som framförs i utkastet.

Detta yttrande har beslutats av chefsrådmannen Malou Lindblom, rådmännen Anna Enbert och Ricardo Valenzuela samt tingsfiskalen Emmi Lindgren (referent).

Malou Lindblom

Emmi Lindgren